No. 1304 Donderdag 24 December 1908 25ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f0,50, voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD

REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223

ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10,— pa anja.
Un numero sol fl. 0,15.
Annoncio di 1 te 7 regel f0,50, cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 24 December.

Kerstgedachten.

De jaarlijks wederkeerende feestvreugde moge menig hoofd vullen met pret-plannen van onderscheiden aard, de Kerstgedachte bij uitnemendheid geeft ons het geloof aan de wereldgebeurtenis welke plaatsgreep bij het begin onzer jaartelling in het armoedig stalleke te Bethlehem: „Heden is ons een Verlosser geboren, laten wij opgaan om Hem te aanbidden."

Als de mensch neerknielt voor het goddelijk Kind, dan dringen vele gedachten en gevoelens zich op aan geest en hart, verschillend naar de omstandigheden des levens.

De arme ziet in 't Kind zijn troost, de rijke een waarschuwend voorbeeld; de bede der moeder zal een andere zijn dan die van den knaap; geen zelfde gebed zal er komen van den mond des zondaars en van den rechtvaardige; want al zijn alle geloovigen één in de aanbidding, Christus, die alles is geworden voor allen, wil voldoening geven aan duizendvoudige behoeften van het menschelijk hart.

Het is niet meer dan natuurlijk, dat thans in deze dagen van vijandschap en oorlog, wij vooral in Jezus willen erkennen den „Princeps pacis" Vredevorst, Hem nederig smeekend om vrede, bron van welvaart en geluk.

Want is Kerstmis niet het feest van den vrede? Zongen de engelen niet het lied van *Vrede op aarde*? Maar dan schijnt toch wel het werk van Christus vruchteloos, want wij leven niet in vrede, wij zijn als in oorlogstijd.

Daar moge oorlog wezen en dus geen vrede, maar daardoor wordt de heilbrengende daad van Christus' geboorte geenszins te niet gedaan. Christus heeft den vrede gebracht in beginsel, en de engelen hebben de voorwaarde bepaald om tot den vrede te komen, toen zij dien toezongen aan hen die zijn van „goeden wil". Er wordt dus een eisch gesteld. De mensch moet goed-zijn van wil en zich hecht vastwortelend in het goede er in opgroeien als een krachtige stam, eerst dan zal de vrucht rijpen van den vrede.

Vrede is dus geen loon, te verkrijgen door wapengeweld. Deze kan wel tot een zekeren schijn-vrede dwingen, maar alles wat voortkomt uit vrees en geweld maar niet uit „goeden wil" is tijdelijk en...... l' histoire se repète, opnieuw ontstaat strijd, en weg is weer de vrede. Wat toch beteekent het sluiten van een verdrag als men het niet *wil* nakomen, wat zijn beloften die men niet *wil* vervullen, ja zelfs ondervinding van eigen onmacht tegen den vijand maakt den mensch niet wijzer als hem *de goede wil* ontbreekt. De wil is het fundament voor blijvenden vrede.

Wie dus goed is van wil bezit een kostbaren schat waardoor hij zich der vrede kan koopen.

Helaas de wereld, ondanks al haar rijkdom, vooruitgang, beschaving blijkt toch te arm om den vrede te koopen. Vrij moge men vredepaleizen bouwen van millioenen voor den waren vrede blijken zij feitelijk niets waard te zijn. De grootsten in de maatschappij confereeren en peinzen over middelen tot vrede, en toch tezelfder tijd rust men zich uit ten oorlog; de praktijk spot met alle theorie, omdat daarin geen acht geslagen is op het grondbeginsel des vredes, verkondigd door den Vredevorst, Christus.

Och, mocht de ongeloovige wereld na zooveel treurige ondervinding toch eens luisteren naar de stem die thans onze kerken doorklinkt „Gloria in excelcis Deo" Eere aan God in den hooge en vrede op aarde den menschen van goeden wil."

De conclusie is toch zoo duidelijk. Wilt gij vrede, welnu zijt dan van „goeden wil" en brengt eer aan God in den Hooge, navolgend wat de kleine Jezus in zijn kribje ons leert.

Hij leert de nederigheid — God zijnde werd Hij mensch en de geringste onder hen.

Hij leert verachting van rijkdom — Zijne moeder was een arme vrouw en Hij wilde genoemd worden: de zoon van den werkman Jozef.

Hij leert ons sacrificie — geboren in den kouden nacht, gewikkeld in eenige doeken.

O, als de mensch beter kende de waarde der nederigheid, de kracht der verachting der rijkdommen, en meer sacrificie-geest bezat, dan zou er vrede heerschen en als gevolg meer geluk. Maar nu, zoekende duizender lei middelen buiten Christus om, bereidt men zich steeds meer ellende.

Terug dus naar Christus, den Vredevorst, onzen Leeraar, ons Voorbeeld, onzen Redder, die reeds als arm kindeke de wereldwijsheid heeft veroordeeld, niet om te vernielen maar om op te bouwen. En op te bouwen een wereld van vrede en geluk.

Helaas, tot nu toe, is dit doel voor zeer velen nog niet bereikt, maar daarvan is de schuld aan den mensch, die vrede wil en geluk *zonder* eer te brengen aan God in den Hooge en *zonder* te zijn van goeden wil.

Het komt er dus op aan tot ons eigen welzijn, dat wij niet slechts de armoede en nederigheid van Christus voorstellen in beelden van steen en hout, maar dat wij de deugden navolgen in „goeden wil". Dan behooren wij tot die menschen aan wie de vrede beloofd is door de engelen van Bethlehem.

DE KOGEL IS DOOR DE KERK.

Sneller dan menigeen verwacht had, nadert de Venezuelaansche quaestie haar einde.

Gebruik makend van de verwarring welke een oogenblik te Caracas heerschte, zooals wij verleden week mededeelden, hadden zich eenige personen—naar men zegt krachtens telegraphische opdracht van Castro—vereenigd tot een complot om den Vice-president JUAN VICENTE GOMEZ te vermoorden. Hij had zich tegen Castro en diens regiem verklaard en zou daarom vallen door de hand der weinige Castristen, die hun eigenbelang bedreigd zagen en vreesden voor goed van den staatsruif verwijderd te zullen worden.

Nog tijdig werd dit complot ontdenkt. Een bericht voor den Gouverneur van Caracas bestemd werd bij *vergissing!!* bij den Vice-president bezorgd en zoo kreeg den sleutel der geheime plannen van de samenzweerders in handen.

Onversaagd trok Gomez hen tegemoet, na zich eerst van de trouw der soldaten verzekerd te hebben, nam de oproerstokers gevangen en ontmaskerde hen.

In een proclamatie aan het volk verklaarde JUAN VINCENTE GOMEZ Zondag ll. 20 December aldus te zijn opgetreden niet slechts uit zelfverdediging, maar bovenal om de eer en het prestige der Magistratuur daardoor hoog te houden.

Een nieuw ministerie werd door hem benoemd. (Drie à vier der oud-ministers werden in de gevangenis geworpen.) En hij hoopt met deze nieuwe medewerkers de vrijheid, orde en rust te kan en handhaven, de betrekkingen met andere staten te eerbiedigen, eigen industrie te beschermen tegen de gehate monopolies, en EEN EERVOLLE EN VREEDZAME OPLOSSING TE VINDEN VOOR ALLE INTERNATIONALE VERWIKKELINGEN, althans het leven des vredes te leven en van onderlinge harmonie, en zorg te dragen, dat alleen de wet heersche met onaantastbare souvereiniteit.

Hij verzoekt verder den steun en de medewerking van alle politieke partijen en spoort allen aan tot rust en kalmte.

Uit dit alles mogen wij besluiten, dat Castro thans voor goed heeft uitgediend.

In Venezuela is een nieuwe Regeering aan het bewind gekomen, naar het schijnt, met de beste bedoelingen bezield, afkeerig van alle willekeur en grilligheid, ernstig belovend slechts te doen wat recht is en wet.

Kalm zullen wij moeten afwachten, of het nieuwe regeeringsplan, in deze proclamatie en andere officieele stukken aangegeven, ook in de toekomst zal worden uitgevoerd. Maar eerst moet het nog blijken, dat de nieuwe Regeering zich zal weten te handhaven.

Geve God, dat de vriendschappelijke betrekking met Nederland nu spoedig weder worde aangeknoopt en de verhouding tusschen Curaçao en Venezuela degelijk en flink worde geregeld.

Uit particuliere berichten vernemen wij, dat het decreet van 14 Mei is ingetrokken, het scheepverkeer ook voor kleine bootjes, en dat der passagiers weer volkomen vrij is.

Gisteren werd uit Nederland order ontvangen om voorloopig de maritieme demonstratie der oorlogsschepen te schorsen, en het verkeer met Venezuela weder te openen.

't Optreden van Nederland is aan de gebeurtenissen te Caracas niet vreemd.

Herhaaldelijk weerklonken de kreten Leve Holland, Leve de Koningin van Holland, onze bondgenoote en beschermster."

Met vreugde en dankbaarheid zullen wij morgen het Kerstfeest vieren en God bidden, dat een bestendige vrede nu voor goed ons deel moge zijn.

De laatste Nota

VAN

Nederland aan Venezuela.

's Gravenhage, 25 Nov. 1908.

Zijner Exelentie

den Heere Minister van Buitenlandsche Zaken der Vereenigde Staten van Venezuela, te Caracas.

Excellentie,

Ik heb de eer Uwer Excellentie de ontvangst te bevestigen van Haar schrijven van 12 Oct. j. l. waaruit Harer Majesteits Regeering met oprecht leedwezen heeft vernomen, dat de President van Venezuela volhardt bij zijn in Haar schrijven van 28 Juli j. l. D. P. E. no. 868. te kennen gegeven besluit om de betrekking van vriendschap tusschen de Republiek en Nederland als verbroken te beschouwen. In verband daarmede heeft de Nederlandsche Regeering zich gedwongen gezien de vriendschappelijke houding te laten varen, welke zij niettegenstaande de door den President getroffen maatregelen, was blijven in acht nemen en zich mitsdien niet meer gebonden te rekenen door de bepalingen van het protocol van 1894, dat de basis dier verhoudingen vormde.

Zij veroorlooft zich naar aanleiding van den inhoud van dit laatste schrijven van Uwe Excellentie de Venezolaansche Regeering er op te wijzen:

1o. dat zij de waarde van het schild van het Venezolaansche consulaat te Willemstad in geenen deele onderschat heeft, te minder nog wanneer men denkt, dat de consul toen de ongeregeldheden op Curaçao plaats vonden, zelfs nog niet eens door de Nederlandsche Regeering was erkend geworden en hij dus feitelijk zelfs niet het recht had zijne functies uit te oefenen of een wapenschild voor zijn deur te hebben.

2o. dat het verkeerdelijk door den President is opgevat alsof aan het verzoek om intrekking van het decreet van 14 Mei en daarmede samenhangende besluiten een dreigement verbonden was, in geval van niet-vervulling. De Nederlandsche Regeering heeft slechts willen doen uitkomen, dat, indien de President van Venezuela tot inzien mocht komen, dat het behoud van vriendschappelijke betrekkingen door de belangen van beide Rijken gewenscht wordt, een maatregel als hij op 14 Mei genomen heeft, al zij het ook eene uitoefening zijner souvereine rechten, daarmede onvereenigbaar is.

Zij rekende het overbodig den President er op te wijzen, hetgeen zij ten overvloede bij dezen zich veroorlooft alsnog te doen, dat aan eene uitoefening van souvereine rechten tusschen bevriende Staten natuurlijker wijze altijd zekere grenzen gesteld zijn.

Harer Majesteits Regeering blijft den thans in het leven geroepen toestand oprechtelijk betreuren; de volle verantwoordelijkheid daarvan echter berust op President Castro.

Zij blijft niettemin bereid tot het zoeken van onderhandelingen om tot eene vaste basis voor duurzame goede verhoudingen te komen, ook door middel van daartoe aan te wijzen gevolmachtigden, maar is van oordeel, dat van zulke onderhandelingen geen sprake kan zijn zoolang de President zijn decreet van 14 Mei handhaaft.

Uwe Excellentie gelieve de hernieuwde verzekering mijner hoogachting te aanvaarden.

(Get)

R. DE MAREES VAN SWINDEREN.

Minister van Buitenlandsche Zaken van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden.

ONZE BEGROOTING bij den Minister.

(MEMORIE VAN ANTWOORD)

Vervolg en Slot.

Geheele Kolonie.

Art. 121. De reden, waarom het aanvankelijk in uitzicht gestelde bedrag van f 24 000 ter voorziening in den politiedienst voor 1909 niet voldoende wordt geacht, is gelegen in de omstandigheid, dat die raming ten onrechte berustte op de onderstelling, dat de politiedienst

Feuilleton.

DE MACHT DER LIEFDE.

II.

Daar binnen was 't stil; daar waakt een zorgvolle moeder bij een teergeliefd kind, een knaapje van tien jaren, dat met de koortshitte op zijn gelaat in een heerlijk donzen bedje nederlag. Bij tusschenpoozen speelde een engelenlachje door zijn schuldelooze trekken, alsof een zoete droom zijn geest bezighield.

Liefde en rijkdom hadden hem het leven tot een paradijs gemaakt door alles wat hem had kunnen schaden of hinderen uit den weg te ruimen. Maar de dood spotte met alles, rijkdom en liefde waren niet in staat hem te verjagen. Vier malen was hij het huisgezin van de weduwe Janssen binnengeslopen, en vier malen was een geliefd wezen heengedragen naar het kleine kerkhof achter de dorpskerk. Haar man, dien zij beminde met geheel haar ziel, haar kinderen, die een deel uitmaakten van haar leven, zij allen waren weggemaaid door den onverbiddelijken dood. Eén kind restte haar nog Eén kind, waarop zij al haar liefde en zorgen overgedragen had, en ook dat laatste liefdepand dreigde haar te ontvallen.

Onbeweeglijk voor het bedje gezeten, haar oogen moe van het waken, hopeloos bedroefd op den kleine gericht, luisterde zij werktuiglijk naar het gieren van den wind daar buiten, dat als een doodenzang in haar ooren klonk; en het gelui der klokken, dat vreugdelied van den Kerstnacht, ach, 't was niet de geboorte van 't Kindje van Bethlehem, 't was de dood van háár kind, dat die klokken vermeldden.

En hoe kon 't ook anders? Had de dokter haar kind, haar Adolf, niet opgegeven? En gaven andere dokters, door haar ontboden, hoop op beterschap? Arme rijke vrouw, die met haar moederliefde in vreeselijken strijd den dood bekampt! Waarvoor zou zij nog hechten aan haar schatten, die machteloos zijn tegenover de wreede ziekte, die haar kind ten grave sleept? Waartoe diende nu haar rijkdom, waartoe die ruime kamer, waar het bekoorlijke van den eenvoud door den overvloed der weelde verdreven was. Weldra zou ze alleen staan in de wijde wereld en waartoe zou haar dan het leven dienen?

De meid was naar de nachtmis gegaan en had beloofd te zullen bidden voor de genezing van kleinen Dolf, maar mevrouw Janssen hoopte niet meer op genezing. Zij was blijde eenigen tijd alleen te zijn, alleen met haar smart, dan behoefde zij geen zinledige troostwoorden aan te hooren.

Geheel haar verleden herdacht zij in de eenzaamheid van den stillen nacht. 't Is niet goed voor de treurenden alleen te zijn. En als hij kwam te sterven, zou zij altijd alleen zijn, want vrienden of vriendinnen had zij niet, zelfs niet onder de armen. Milddadigheid was geen deugd van haar.

Waarom zij eergisteren dien armen straatjongen liet binnenkomen, en eten gaf? — Evenals zij, die slechts bidden, wanneer God hun toont, dat zij geheel van Hem afhankelijk zijn, zoo had zij als bij uitzondering een goed werk verricht, niet uit liefde tot God, niet uit liefde tot de armen, maar opdat de Almachtige haar kind de gezondheid zou terugschenken. Zij had zich willen herinneren, dat God de borg der armen is, enhoopte door een werk van barmhartigheid van Hem te verkrijgen, wat zij vurig wenschte.

Wat was alles spoedig veranderd! Nog geen tien dagen geleden had zij met haar zoontje gesproken over de aanstaande Kerstmis, en hem beloofd mee te zullen nemen naar de nachtmis. Wat was hij blij, hoe vroolijk had hij in zijn handjes geklapt. En zij had een flinke manteljas voor hem gekocht, opdat hij, tenger en klein als hij was, toch geen kou zou hebben als het weder soms ruw mocht zijn. — Wellicht zou hij ze nimmer dragen.

Dikke tranen welden bij die gedachte op in haar peinzende oogen, en haar droeve snikken deden den kleine ontwaken, die zijn moeder met vreugdevolle oogen aankeek.

Met moeite bedwong zij haar tranen; hij mocht niet zien, dat zij droevig was.

„Ben je wat beter, Dolf?" Haar stem trilde en had dien eigenaardigen toon, die de onderdrukte droefheid des te sterker doet uitkomen.

„Moe," zeide de knaap bijna vroolijk, 'k heb een mooien droom gehad."

„Zoo, mijn kind, heb je een mooien droom gehad? En waarover wel?"

„Luister moe, 'k zal 't u vertellen. 't Was Kerstmis, we waren naar de nachtmis geweest en keerden met elkaar huiswaarts, u, de meid en ik. Ik had de mooie manteljas aan, die u voor mij gekocht hebt, en voelde dus weinig of geen koude.

„Wij liepen langzaam voort, want de klokken ginds in de stad luidden zoo mooi, — net zoo mooi als u mij wel eens hebt verteld in vroeger dagen.

„Daar stond eensklaps een arm jongetje voor me, dat mij tegen

reeds in dat jaar *ten volle* aan de militaire bezetting zou kunnen worden opgedragen.

Er was namelijk door het Koloniaal Bestuur op gerekend, dat de tot het tegenwoordig politiekorps behoorende beambten die getoond hebben voor hun betrekking de vereischte geschiktheid te bezitten, zouden kunnen worden toegelaten tot eene militaire verbintenis eventueel ook in een *graad*, die met hun tegenwoordige functie in overeenstemming zou zijn.

Dit denkbeeld bleek echter niet voor verwezenlijking vatbaar, aangezien zulke personen desvereischt ook bij de *Militaire bezetting* in hun graad dienst zouden moeten kunnen doen, en daartoe missen zij de geschiktheid.

Ten hunnen aanzien zal derhalve de regel behooren te worden gevolgd dat men hen in hunne tegenwoordige functiën bij het politiekorps laat doordienen, om hen eerst bij het definitief verlaten van den dienst door daartoe genegen en geschikte gegradueerden der landmacht in de kolonie te vervangen.

Hierdoor zal uit den aard der zaak slechts geleidelijk de gewenschte toestand in het leven zijn te roepen en zullen voorloopig de inkomsten van de leden van het politiekorps, die niet in militairen dienst kunnen overgaan, in haar geheel ten laste van de huishoudelijke begrooting moeten blijven.

Blijkens van den Gouverneur van *Curaçao* ontvangen bericht is daar te lande met het nemen van maatregelen tot uitvoering van de reorganisatie van het politiekorps gewacht, totdat de daarmede verband houdende wijzigingen in de formatie der landmacht in *West-Indië* zouden zijn aangebracht.

De herziening van die formatie ondervond eenige vertraging, doordat omtrent enkele punten nog overleg moest plaats hebben tusschen het Departement van Koloniën en het Koloniaal Bestuur en kreeg daardoor eerst haar beslag bij Koninklijk besluit van 22 October 1908 no. 52.

Middelen.

Tot zijn leedwezen kan de ondergeteekende noch omtrent de vooruitzichten op een hervatting van de werkzaamheden op Santa Barbara, noch omtrent de phosphaatontginning op Klein-Curaçao eenige nadere mededeeling doen.

Het komt den ondergeteekende voor, dat in afwachting van de resultaten van het nieuwe belastingstelsel, de overweging van een nadere herziening van een drankaccijns tot versterking van de middelen dient te worden uitgesteld. Voor zoover bekend heeft de Gouverneur in de in het Voorloopig Verslag bedoelde ervaring geen aanleiding gevonden tot het nemen van maatregelen ter beteugeling van drankmisbruik.

In verband met de bij de behandeling van de Indische begrooting door de Kamer genomen beslissing omtrent de deelneming aan de Brusselsche wereldtentoonstelling van 1910, heeft de ondergeteekende gemeend den voor de deelneming van Curaçao uitgetrokken nieuwen post te moeten handhaven.

Ook de ondergeteekende betreurt het, dat met de nieuwe belastingen niet aanstonds bij het wetsontwerp gerekend kon worden. De soberheid van de toelichting van deze nieuwe middelen wordt verklaard door den vereischten spoed in verband met de overweging, dat aan de Kamer aan wie de gedrukte stukken en notulen van den Kolonialen Raad betreffende de herziening van het belastingstelsel zijn toegezonden, alle gegevens ten dienste stonden om zich desverlangd meer licht te verschaffen.

De ondergeteekende ziet geen reden voor de teleurstelling en de verbazing van het lid der Commissie van Rapporteurs, die gewenscht had dat de Regeering, gebruik makende van de door art. 169 van het Regeeringsreglement opengelaten mogelijkheid, de nieuwe belastingen bij wetsontwerp had aanhangig gemaakt.

Daargelaten nog de vraag of de Staten-Generaal voor de behandeling van een dergelijke stof, waarvoor een groote mate van plaatselijke kennis wordt vereischt, wel het meest geschikte lichaam zijn, zou de verlangde oplossing geheel in strijd zijn geweest met den geest van het Regeeringsreglement. Immers tot een inbreuk op de autonomie der kolonie bestond niet de geringste aanleiding.

Door de Nederlandsche ambtenaren die ter voorbereiding van de reorganisatie naar de kolonie werden uitgezonden, zijn geen eigenlijk gezegde rapporten uitgebracht. Hun voorstellen zijn vervat in verschillende voor den inwendigen dienst bestemde nota's, die voor overlegging niet geschikt zijn. Wel worden bij deze Memorie aan de Kamer aangeboden een door den heer DE JONCHEERE geschreven „Geschiedenis der belastingen in de kolonie Curaçao" en een stel door hem vervaardigde ontwerpen met toelichting, die het eindresultaat van zijn arbeid uitmaken en nagenoeg gelijkluidend zijn aan de bij den Kolonialen Raad ingediende verordeningen. Naar die stukken, inzonderheid naar de toelichting op het eerste der ontwerpen, die een schema van de gansche reorganisatie inhoudt, kan de ondergeteekende voor verdere toelichting in hoofdzaak verwijzen. Alleen wil hij voor het gemak van de Kamer nog in het kort de voornaamste veranderingen vermelden, die sedert de indiening in de outwerp-verordeningen werden aangebracht.

In de eerste plaats werd in de verordening op de Loodsgelden, die om bijzondere redenen afzonderlijk en vóór de andere tot stand kwam, het aanvankelijk voorgestelde tarief vervangen door een tarief dat zich bij het vroegere aansluit. Voorts werd de grondbelasting voor gebouwde eigendommen op de Benedenwindsche eilanden van ½ tot 6/10 ten honderd verhoogd en het invoerrecht in het algemeen van 5 tot 3 pct. teruggebracht, waartegenover echter staat dat het recht op den invoer van sommige bepaalde artikelen boven het aanvankelijk voorgestelde bedrag werd verhoogd. Verder werd het gebruik van electrisch licht opgenomen onder de grondslagen van de verbruiksbelasting; daartegenover staat echter eene verlaging van de heffing naar de grondslagen: huurwaarde, paarden en piano's. Ten slotte werd het vergunningsrecht gedeeltelijk verminderd en werden in de zegelbelasting verschillende wijzigingen aangebracht, zoals: onderwerping aan zegelrecht van de uittreksels uit de registers van den Burgerlijken Stand, verlaging van het wisselzegel bij hooge bedragen, verhooging van het effectenzegel en van het zegelrecht op schuldbrieven, afschaffing van het loterijzegel, vermindering van het quitantiezegel van 10 tot 5 cent en verandering van eenige vaste zegelbedragen.

De Minister van Koloniën
IDENBURG.

Nadere Nota van Wijzigingen.

I.

A. In ARTIKEL 1 van het wetsontwerp wordt ingelascht een *onderartikel* 18*bis*, luidende:

„kosten van de inrichting van een bacteriologisch laboratorium, zoomede voor het doen van bacteriologische onderzoekingen ....f 1200.

B. In ARTIKEL 2 van het wetsontwerp wordt in het eerste lid tusschen de getallen 14 en 20 ingelascht: „18*bis*."

II. In ARTIKEL 1 van het wetsontwerp wordt *onderartikel* 33, „Onderhoud en herstelling van de landsgebouwen en eigendommen, zoomede aankoop van meubelen en andere benoodigdheden," verhoogd met f 5800 en alzoo gebracht op f 29.290.

III.

A. In ARTIKEL 1 van het wetsontwerp:

1°. wordt in de IIde afdeeling der uitgaven voor de geheele kolonie een nieuw *artikel* 121*bis* ingelascht, luidende:

„Aankoop van een stoomschip voor het onderhouden van de gemeenschap tusschen de eilanden ....f 100.000";

2°. wordt *artikel* 122, „kosten verbonden aan het vervoer van gouvernementspassagiers, enz.", verminderd met f 11.000 en alzoo gebracht op f 44.000.

B. In ARTIKEL 4 van het wetsontwerp:

1°. Wordt de aanhef gelezen:

„Ter goedmaking van de uitgaaf bedoeld in *artikel* 121*bis* van de koloniale huishoudelijke begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1909, wordt in de eerste plaats het middel *d* onder het hoofd Geheele Kolonie gebezigd. Overigens worden ter goedmaking van de in die begrooting begrepen uitgaven de hieronder genoemde middellen en inkomsten aangewend, te weten:"

2°. vervalt onder het hoofd Curaçao uit de Inkomsten van onderscheiden aard het middel *j*, „rente van het kapitaal, vroeger op het Grootboek der Nationale Schuld ingeschreven ten name van het West-Indisch Pensioenfonds";

3°. worden onder de middelen der geheele kolonie twee nieuwe opgenomen, te weten:

d. verkoop van een gedeelte der kapitalen, afkomstig van het West-Indisch Pensioenfonds;

e. rente van de kapitalen, afkomstig van het West-Indisch Pensioenfonds.

C. In de raming der middelen en inkomsten:

1o. vervalt onder het hoofd Curaçao uit de Inkomsten van onderscheiden aard het middel *j*, „rente van het kapitaal, vroeger op het Grootboek der Nationale Schuld ingeschreven ten name van het West-Indisch Pensioenfonds..........f 4800";

2o. worden onder de middelen der geheele kolonie twee nieuwe middelen opgenomen, te weten:

d. verkoop van een gedeelte der kapitalen afkomstig van het West-Indisch Pensioenfonds..........f 95.000;

e. rente van de kapitalen afkomstig van het West-Indisch Pensioenfonds..........f 1500.

Ten gevolge van bovenstaande wijzigingen wordt het totaal der Vde en VIde afdeeling van het hoofd Curaçao onderscheidenlijk f 114 810 en f 116 352; het totaal van 't eiland Curaçao f 483 228; het totaal der IIe afdeeling van het hoofd „Geheele Kolonie" f 144 300; het totaal van dat hoofd f 370 389 en het eindcijfer der begrooting f 1 031 152.

Voorts wordt in de raming der middelen en inkomsten het totaal der middelen B van het eiland Curaçao f 101 110; het totaal der middelen van dat eiland f 423 410, het totaal der middelen van de „Geheele Kolonie" f 147 500; het totaal van de 6 eilanden f 585 170; het totaal-generaal van de eigen middelen der kolonie f 732 670 en de bijdrage uit 's Rijks schatkist f 298 482.

Toelichtingen.

Ad I. Nu de kolonie van zoo nabij bedreigd wordt door de pestziekte, terwijl het niet onwaarschijnlijk is, dat dat gevaar voorloopig zal blijven bestaan, is het noodig een inrichting te hebben, waar een op microscopisch en bacteriologisch onderzoek berustende diagnose kan worden gemaakt bij ziektegevallen van menschen en ratten.

In dit verband zij aangestipt, dat ook de Sanitaire overeenkomst van Parijs het vestigen in groote havenplaatsen van inrichtingen voor bacteriologisch onderzoekingen aanbeveelt.

Voor f 1200 zal een een voudige inrichting in het leven geroepen kunnen worden. De verdere onkosten van zulk een laboratorium, zooals onderhoud, bezoldiging van den bacterioloog en van een bediende en kleine onkosten, zooals licht, water, voedsel voor de proefdieren enz. zijn thans nog niet met juistheid te schatten en worden daarom voor *Memorie* geraamd. Het bedrag zal afhangen, van het gebruik dat van de inrichting gemaakt wordt. In het ongunstigste geval zal vermoedelijk toch niet meer dan f 300 noodig zijn.

Ad II. Het „tuintje" *Rust* groot 4 H. A., gelegen in het 2de district, is onlangs door het Koloniale Bestuur aangekocht, toen het voor een redelijken prijs te koop was. De koopprijs bedroeg f 1200, waarbij nog moeten gevoegd worden de kosten van de overdracht, ten bedrage van f 48.

De bedoeling van dezen aankoop was een geschikte plaats beschikbaar te hebben, waar ten allen tijde de zetel van het districtsbeheer kan worden gevestigd. Thans voorzien de districtsmeesters zelf in hun woning, waardoor de mogelijkheid van ongeschikte standplaats niet is uitgesloten.

Van de gevraagde verhooging zal f 5000 worden besteed om het woonhuis, dat in slechten staat verkeert, te herstellen en in gereedheid te brengen, terwijl f 800 zal noodig zijn voor den bouw van een wachthuis voor de politie.

Is eenmaal *Rust* als standplaats van den districtsmeester aangewezen, dan zal hij daardoor de beschikking verkregen hebben over een gouvernementskantoor met politiewacht. De daardoor uitgetrokken vergoeding van f 200 aan den districtsmeester zal dan kunnen vervallen, terwijl hem in billijkheid voor de woning f 240 huur in rekening kan worden gebracht.

De aankoop, verbouwing,i enz. van *Rust*, die in totaal f 7000 zal kosten, zal dus een jaarlijksche bezuiniging van f 420 ten gevolge hebben.

Zekerheidshalve wordt op den nieuwen toestand voor 1909 nog niet gerekend.

Ad. III Op 1 October 1908 heeft het bestuur de beschikking verloren over het stoomschip *Christiansted*, waarmede de verbinding tusschen de eilanden werd onderhouden. Pogingen om een ander geschikt stoomschip te huren of den dienst tegen het genot van subsidie aan een reeds bestaande of daarvoor opzettelijk opgerichte maatschappij op te dragen, zijn mislukt.

Het bestuur heeft toen het plan opgevat om een stoomschip te koopen. De kosten van aanschaffing worden geschat op f 100 000.

Het gaat niet aan deze som in eens ten laste van het subsidie te brengen. In Suriname zou een dergelijke uitgaaf dan ook uit de leening op korten termijn worden bestreden, waardoor zij over verschillende dienstjaren zou worden verdeeld. Voor Curaçao, dat niet over de op-

---

hield en zeide: „zie, ik heb bijkans geen kleeren aan, geef mij de uwe. Ik ben 't kindje van Bethlehem, 'k word overal verjaagd, niemand wil me huisvesten, geef mij uw jas, opdat ik niet sterve van koude." Ik stond besluiteloos, niet wetende wat te doen, toen het kind mij smeekend aanzag, en er bijvoegde: „gij, die mij liefhebt, zult mij dit toch niet weigeren, wel?"

„Ik wilde mijn jas uittrekken en ze hem geven, — hij was zoo armoedig gekleed, — maar u hieldt mij tegen en zeide: „je beeft van koude, en je zoudt dien jongen je jas geven?"

„Ik werd bedroefd en begon te huilen; de knaap zeide: „gehoorzaam je moe," en zonder er een woord aan toe te voegen, ging hij verder. — O, moe, 'k zag alles net zoo duidelijk als ik u thans zie.".

De weduwe had een traan in haar oogen, doch niet bij machte iets te zeggen vroeg zij bijna onverstaanbaar: „ en verder?"

De zieke hernam met zachte stem: „nauwelijks was de knaap heengegaan, of het werd eensklaps helder licht om ons heen. Vol verwondering bleven wij staan, midden op den weg, en voor ons verscheen een groote, mooie engel, — met uitgespreide vleugels, als was hij juist neergedaald uit den hemel, —net als er een staat aan de linkerzijde van 't altaar in de kerk. Hij keek u strak aan, hief zijn hand op en zeide plechtig: „waarom weigert gij dien kleine 't kleedingstuk, dat hij vraagt? uw kind zal het niet meer noodig hebben." Daarop verdween de engel, u begon te snikken. — Toen werd ik wakker."

Peinzend keek de weduwe voor zich, de vertelling van haar kind had haar diep getroffen. Van tijd tot tijd rolde een dikke traan, langzaam opgeborreld in haar oogen, neer op de dekens van 't bedje, maar zij scheen 't niet te merken. Eén zin vooral meende zij telkens opnieuw te hooren: „waarom weigert gij 't kleedingstuk, dat hij vraagt: uw kind zal het niet meer noodig hebben." Was er waarheid in dien droom, en zou ook haar laatste kind sterven? — En hij scheen nu juist veel beter dan gisteren.

„Moe," hervatte haar zoontje, „weet ge, op wien de knaap geleek, dien ik zag in mijn droom? Maar ge moogt niet huilen,- 't was net de jongen, die eergisteren hier geweest heeft, dezelfde versleten en gescheurde kleedingstukken, hetzelfde vriendelijke gezichtje, ja moe, 'k geloof bepaald, dat hij 't was."

Vóór mevrouw Jansen er aan dacht te antwoorden, werd de buitendeur geopend en klonk de stem van de meid aan de voordeur.

Het scheen, dat zij tot iemand sprak, wat de weduwe, nieuwsgierig en angstig tevens, want 't was nog nacht, en het droomverhaal had haar in zenuwachtigen toestand gebracht, het hoofd deed opheffen om beter te kunnen luisteren en alzoo spoediger te weten wie het mocht zijn, die Mietje vergezelde. Na een oogenblik van veel gerucht, veroorzaakt doordat de meid de sneeuw van haar kleeren sloeg, werd er zacht op de kamerdeur geklopt, en op het „binnen" van mevrouw vertoonde Mietje zich op den drempel met den kleinen Ferdi aan haar hand, dien zij vasthield als ware hij een boosdoener. Stijf en verkleumd van kou stond de kleine zwerver voor mevrouw Jansen, zijn schamele kleeding nog gansch bedekt met sneeuw, want door den haast van Mietje om den dief, zoo noemde zij hem, bij haar mevrouw te brengen, had zij er niet aan gedacht hem de sneeuw van het lijf te schudden, die weldra door de warmte in druppels neerdroop op 't vloerkleed. Mietje keek bedrukt en verwachtte ieder oogenblik een berisping van mevrouw, die maar niet scheen te zien, hoe dat alles werd. Deze was geheel bezig met haar gedachten. Dat kind daar vóór haar had aan alles gebrek, en was gezond; háár kind miste niets, en ging sterven;— Gods wegen zijn onnaspeurbaar.

Nog half versuft zag de knaap schuchter om zich heen, niet wetende wat er met hem gebeurde. De weldadige warmte werkte als betooverend op zijn schier bevroren leden, en niet lang duurde het, of met vriendelijk dankende oogen keek hij op tot mevrouw, wier blik peinzend op hem rustte.

„Mevrouw", begon Mietje, „'k vertrouw dat heerschap voor geen cent, dat zit me daar midden in den nacht voor de deur. Had hij de kans gezien om er in te komen, dan zou hij zeker niet zoo beteuterd gekeken hebben. 't Is bepaald een dief."

„'k Ben geen dief", murmelde het kind, en droevig liet hij zijn lip hangen.

Dolf had zich half opgericht in zijn bedje en zeide: „Moe, dat is hij, ja, moe, hij is het, 'k zie het duidelijk Hij heeft vannacht om mijn jas gevraagd."

Mevrouw, tot zich zelve gekomen, keek met deftige gestrengheid het knaapje aan, dat zijn groote, donkere, met tranen gevulde oogen smeekend tot haar ophief.

„Wat deed je daar aan de deur? Wilde je binnensluipen en stelen?"

„Neen, mevrouw, heusch niet", snikte het kind.

„Wat kwam je dan doen?"

„Eergisteren hebt u mij brood gegeven, 'k heb honger en weet niet, waar ik eten zal bekomen."

„Moe," klonk de stem van kleinen Dolf zacht, „wees niet zoo barsch tegen hem, hij heeft geen kwaad gedaan."

Een dankbare blik van Ferdi beloonde den zieke voor die welwillende woorden.

„Laat u niets wijsmaken, mevrouw", zeide Mietje driftig, in de gedachte hierdoor bij haar meesteres in de gunst te komen, „'k Heb u we gezegd: als men die lui eens helpt, komen zij telkens weer."

„Toe, moe, geeft hem maar wat", smeekte Dolf weer, die op dit oogenblik geheel zonder koorts was.

Mevrouw keek naar haar kind, en begon eensklaps droevig te snikken. Die laatste woorden...... 't Was als hoorde zij een geheimzinnige stem achter haar, die de woorden van haar kind aanvulde en zeide: „geef hem alles, uw kind zal niets meer noodig hebben."

Op het gezicht van mevrouw's tranen greep Mietje den kleinen Ferdi met ruwe hand aan en trok hem met zich voort, met het kennelijk doel hem onbarmhartig in den duisteren nacht voort te jagen, zonder hem de minste hulp te verleenen.

Zij kwam uit de kerk en had zich pas tot schreiens toe bewogen gevoeld bij de gedachte, hoe Jozef en Maria overal verjaagd, in het midden van den nacht van deur tot deur dwaalden, tot een dierenstal hun de schuilplaats bood, welke de menschen weigerden; en nu...... ach, daar zijn zulke rare Christenen.

„Mietje, hier de knaap!" riep mevrouw op bevelenden toon, greep zelf Ferdi bij de hand en zond de meid naar de keuken.

Op vriendelijker toon dan daareven hervatte mevrouw Janssen tot den knaap, die bedrenmeld aan haar zijde stond: „zeg me eens ventje, hoe is je naam?"

„Zij, die mij kenden, noemden mij Fer, moeder zei altijd Ferdi, maar moeder is dood, en nu schijnt niemand mij meer te kennen."

„En je vader?"

„'k Weet niet, 'k heb 'm nooit gezien."

„En zeg, me eens: hoe kom je aan die wond op je gezichtje?" Ze zag den knaap medelijdend aan, terwijl hij zoo mogelijk nog bleeker werd, dan hij reeds was.

(*Wordt vervolgd*).

brengst van zulk een leening kan beschikken, kan een gelijk resultaat worden bereikt door een gedeelte van de kapitalen van het voormalig West-Indisch Pensioenfonds aan te wenden, waarvan het totaal thans nominaal f 193 000 bedraagt, en het te gelde gemaakte bedrag geleidelijk weer te beleggen door een deel van de middelen der kolonie daarvoor af te zonderen.

Deze belegging zal tevens een goede vorm zijn voor de afschrijving op het materieel, die in ieder goed ingericht bedrijf moet geschieden. Stelt men die afschrijving, zooals gebruikelijk, op 5 pct. van de aankoopsom, dan zal er jaarlijks voor belegging f 5000 moeten worden uitgetrokken.

Ten einde onnoodigen verkoop en wederinkoop van Staatsschuld te voorkomen wordt het eerste jaar geen post voor belegging uitgetrokken, doch 1/20 van den kostprijs rechtstreeks ten laste der koloniale middelen gebracht. Van het voormalig pensioenfonds behoeft dus slechts zooveel te worden gerealiseerd, dat 19/20 van den kostprijs, dit is f 95 000, uit de opbrengst kan worden gekweten.

De rente van de genoemde kapitalen, die aanvankelijk op f 4800 werd geschat, zal in verband met het bovenstaande verminderd moeten worden. Globaal genomen kan men zeggen, dat die vermindering 3½ pct. van het gerealiseerde kapitaal zal bedragen, dit is dus f 3325, stel 3300. Er mag dus voor rente in 1909 op slechts f 1500 gerekend worden. Deze rentepost is van het hoofd Curaçao overgebracht naar de middelen voor de „Geheele Kolonie", waar hij beter op zijn plaats is.

Ten gevolge van den gewijzigden toestand kan *artikel* 122 met f 11 000 worden verminderd. Op dat artikel zullen voortaan slechts gelden noodig zijn voor de exploitatie van den stoomvaartdienst. De exploitatiekosten worden geraamd op:

verzekering ad 8 pct.	f 8000
gages	11200
onderhoud, ongelden, steenkolen, smeermiddelen, water en voedingsmiddelen	24400
Totaal	f 43600

stel f 44 000. Dit bedrag is f 11 000 lager dan de aanvankelijk geraamde som van f 55 000. Ook wanneer men de exploitatiekosten vermeerdert met de afschrijving ten bedrage van f 5000 en het renteverlies ten bedrage van f 3300, krijgt men een gunstiger uitkomst dan aanvankelijk voor den dienst met de *Christiansted* was geraamd.

Over de bovengenoemde wijzigingen werd het advies van den Koloniale Raad gevraagd. Dat advies was gunstig.

De Minister van Koloniën

IDENBURG.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

H. M. de Koningin.

Met juichende vreugde werd door de bevolking gisteren de officieele bevestiging ontvangen van het hoogst belangrijk nieuws dat Hare Majesteit werkelijk in blijde verwachting verkeert.

De Goeverneur maakte dit per Extra-nummer van De C. Cour. bekend. De verklaring der geneesheeren werd medegedeeld met de bijvoeging dat de gezondheid van Hare Majesteit uitnemend is.

God spare en zegene onze geliefde Koningin en vervulle den vurigsten Harer wenschen, welke ook de wensch is van geheel Haar volk

Kerkelijke Berichten.

Eergisteren, Dinsdag, 22 December vierde de Zeer eerw. Pater FRANCISCUS HELLING zijn zilveren Priesterfeest.

Hoe jammer, dat de zoo algemeen geachte Jubilaris dit feest niet vieren kon te midden van zijn volk, zijn Confraters en vrienden, en het slechts in stilte mocht herdenken in het St. Elizabethsgasthuis te Amersfoort.

In zijn ijver heeft de vurige Missionaris te veel van zijn krachten gevorderd en is nu door uitputting zijner krachten gedwongen rust te nemen in het Moederland om door een zorgzame verpleging weer de verloren krachten terug te winnen.

Hoe PASTOOR HELLING onder ons gewerkt heeft, is algemeen bekend. Door zijn ordelijke en stelselmatige verdeeling van den arbeid wist hij zeer veel tot stand te brengen en te

houde. Wat al moeitevolle opofferin hem dit kostte, kunnen slechts weinig beseffen. Maar de schoone vrucht van zijn waarlijk apostolischen rbeid worden door een ieder geroemd en bewonderd.

De vorbereiding en viering der kerkelijk feesten, vooral het Aanbiddingsfest en dat der Eerste H. Commun, waren bij hem eenig. Smaakv wist hij dan de kerk te versieren en had met inspanning van alle krachten het zangkoor voorbereid om iets bizonders ten gehoore te brengen.

Maar, waar zouden wij eindigen, wilden wij tot bizonderheden afdalen? Alleen dit nog vermeld, dat Pastoor HELLING de middelen zocht en vond om school op Montañe te bouwen en eruimen tijd zelf aan de kinderen onderricht gaf.

Moge de goede God den volijverigen Priester algeheele gezondheid terugschenken opdat hij lang nog en met lust werken kunne tot Gods meerdere eer en glorie.

Het deed ons goed te vernemen, dat Dinsdagmorgen in de Parochiekerk van den H. Dominicus op Montañe een gezongen H. Mis werd opgedragen voor het tijdelijk en geestelijk welzijn van den jubileerenden Oud-pastoor P. HELLING. Zeer vele parochianen naderden tot de H. Tafel.

Dit bewijs van liefdevolle dankbaarheid van zijn trouwe Montañaards zal Pastoor HELLING zeer aangenaam zijn. Het strekt den tegenwoordigen Pastoor P. NORBERTUS DE GROEN, zoowel als zijn parochianen tot eere.

Als Consul erkend.

De Nederlandsche Regeering heeft den Heer J. CUCALÓN erkend en toegelaten als Consul van Columbië op Curaçao.

Onze gelukwenschen aan den Heer Consul.

Onze Oorlogschepen.

Maandag vertrok de *Gelderland* naar Maracaibo om aldaar de wacht te gaan houden en de *Friesland* af te lossen. Laatstgenoemde liep Woensdagmorgen zeer vroeg onze haven binnen.

Castro.

Het *Memorial diplomatique* schrijft:

„De politieke manoeuvres hebben bijgedragen tot het vertrek van den dictator van Venezuela en men is er op uit om vice-president Gomez, die nu het bestuur in handen verkregen heeft, er toe te brengen, met geweld op te treden tegen het tyrannieke bestuur van Castro en de hoogere administratieve en legerambtenaren door anderen te vervangen. Het staat vast, dat de vice-president aan deze pressie geen weerstand zal kunnen bieden, die bedoelt om den terugkeer van den dictator te beletten.

„In beide gevallen, of hij aan de operatie sterft, of dat hij haar overleeft, de rol van Castro is geëindigd."

De feiten hebben bovenstaand voorgevoel bewaarheid.

Ten slotte bracht de kabel gisteren het bericht, dat na een observatie van een geheele week Dr. ISRAEL verklaarde dat Castro niets mankeerde maar een bon-vivant was!!

De weerwraak.

Nadat het plebs te Caracas door de Proclamatie van 13 December was opgehitst tegen de „vreemdelingen," spraken eenige studenten zich duidelijker uit in een gedrukte invitatie aan het volk „om te protesteeren tegen het geweld van Nederland."

De stok om te slaan was er, de hond, het slachtoffer, spoedig gevonden.

De Apotheek van den Heer THIELEN, een Nederlandsch onderdaan, moest het ontgelden.

In den eigen avond van 13 December werd er reeds met steenen gegooid, men drong de apotheek binnen en begon reeds te plunderen en te vernielen. De komst der politie maakte er echter spoedig een einde aan.

Den volgenden morgen begon het lieve leventje opnieuw. De politie, die de apotheek had bewaakt liet het plebs gewoon zijn gang gaan, ook de patrouille soldaten, welke kwam opdagen beperkte zich tot aanmaning zeer voorzichtig te zijn met die apothekersdranken en te wijzen op het gevaar van brand en vergiftiging. Muilezels en karren werden voorgebracht en alles wat waarde had aan zilverwerk en meubels van het woonhuis en wat verder in de apotheek van hun gading was werd kalm opgeladen en weg gevoerd. Politie en soldaten verhinderden dezen diefstal en plundering niet.

Toen werd alles wat nog overbleef kort en klein geslagen. Geen flesch bleef er heel.

Welk een schade er werd aangericht kan men eenigszins hieruit berekenen, dat de apotheek tegen brand verzekerd was voor 100.000 dollar.

Na de hoofdapotheek geplunderd en verwoest te hebben trok men naar de succursalen, en herhaalde aldaar hetzelfde spelletje in twee dezer apotheken. Eerst toen men in den avond ook nog naar de derde succursaal trok, werd de menigte, nadat een venster was stuk geslagen en de deur beschadigd was, door de politie uiteengedreven

Zoo werd het nemen van de „Alexis" en „23 de Mayo" gewroken op een Nederlandsch onderdaan. Wel op waardige wijze!

BARON VON SECKENDORFF werd namens de eigenaren onmiddelijk in kennis gesteld van de schade, welke was aangericht en officieel om vergoeding gevraagd.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen het December nummer van *Ambition* orgaan der S. C. S. Subagent alhier de Heer F. F. JONCKHEER.

Uitvoer.

Gedurende het 3e kwartaal 1908 werd uitgevoerd:

van	ter waarde van.
Curaçao	f 51,886
Aruba	„ 128,432.26
Bonaire	„ 26,255.89
St Martin	„ 12,889.74
St. Eustatius	„ 1,520.07½
Saba	„ 3,024.

Postspaarbank.

In September werd te Willemstad 2,247,75½ ingebracht, en f 4,699,11 teruggehaald.

Dat teekent den toestand.

Concurrentie.

El Montañes van Ejido (Merida-Venezuela) deelt mede dat aldaar een school werd opgericht om Jipijapahoeden te vlechten.

Nieuw Ministerie van Venezuela.

Binnenlandsche Zaken: Grl. LINARES ALCÁNTARA.

Buitenlandsche Zaken: Dr. GONZALEZ GUINAN.

Oorlog en Marine: Grl. OLIVARES

Openbaar Onderwijs: Dr. S. D. MALDONADO.

Financiën: Dr. JESUS MUNOZ TEBAR.

Handel en Nijverheid: Grl. CARABAÑO.

Openbare Werken: Dr. ROBERTO VARGAS.

Dr. LEOPOLDO BAPTISTA blijft Secretaris-generaal.

Gestrand en vergaan.

Een Ven. bootje *Estrella* is gisteren nacht nabij de Caracas-baai gestrand en stukgeslagen. De bemanning, Arubianen en 2 Venezolanen werden gered en bevinden zich thans in de quarantaine-inrichting. *Estrella* was van La Vela de Coro naar La Guaira op reis, met 350 zakken koffie, waarvan slechts 50 gered konden worden

Quarantaine.

Onder eenige bizondere voorwaarden werden de quarantaine-maatregelen, vastgesteld tegen schepen komende van La Guayra en Pto. Cabello ingetrokken.

Amerika-Venezuela.

Heden morgen liepen de Amerikaansche oorlogsbodems *Dolphin* en den *Des Moines* binnen.

Er worden nog 2 andere Amerikaansche oorlogschepen verwacht.

De internationale geschillen zullen nu wel spoedig geregeld worden.

Gelukkig, dat het kleine Holland nu eens vóór is geweest en den eersten stoot heeft gegeven in de goede richting.

Stadsreiniging.

Gedurende de laatste 6 dagen in het fiscalaat aangebracht en door petroleum verdelgd.

71 ratten.

546 muizen.

Van de openliggende gronden op den berg Altena en van Scharlo werden 47 karren oude rommel en vuil weggehaald en verbrand.

Koloniale Raad.

De wegens ziekte van vele leden uitgestelde vergadering werd gisteravond gehouden.

De volgende week hopen wij er een volledig verslag van te geven.

Alleen zij vermeld, dat de Heer ED. S. LANSBERG naar aanleiding van de invoering op 1 Januari 1909 van het nieuwe belastingstelsel tegen het algemeen gevoelen in van den Kol. Raad, Kamer van Koophandel en Pers, tegen het algemeen gevoelen in der geheele bevolking, vroeg, of het in het vervolg niet mogelijk zou zijn, dat de Raad het tijdstip der invoering van dergelijke ingrijpende wetten aan zich voorbehield en niet over te liet aan een nader door den Gouverneur te bepalen dag.

Onze Begrooting.

werd 23 November door de Tweede Kamer goedgekeurd. De volgende week zullen wij de *Handelingen* publiceeren.

Buitenland.

HAITI.

Vertrek van President Nord Alexis.

Port-au-Prince 2 Dec.— President Nord Alexis is gevallen en is nu in veiligheid aan boord van den Franschen kruiser „Duguay-Trouin".

Juist op het nippertje heeft Pres. Nord Alexis toegegeven aan de aanhoudende beden zijner omgeving en stemde er in toe, eene toevlucht te zoeken op den franschen Kruiser. Om klokke 5 uur kondigde een salvo van 25 schoten aan, dat hij het paleis verliet. Duizenden personen bevonden zich sinds den morgen voor het paleis en dreigden de deuren open te breken en den President en zijne partijgangers te verdrijven.

Van uur tot uur werd de woede des volks grooter. Mannen en vrouwen waren gewapend. Als waanzinnig ging het volk te keer.

De toestand was zoo ernstig, dat de fransche Gezant, M. Carteron, vergezeld van eenige andere vreemde gezanten en van de leden van een speciaal Haïtiaansch comité zich tot den President begaf, om bij hem aan te dringen, dat hij de plaats verlaten zou. Eindelijk stemde hij toe.

Gehuil en geschreeuw begroetten hem bij 't verlaten van het paleis, waar hij plaats nam in het rijtuig, dat hem wachtte. M. Carteron, die een Fransche vlag droeg, plaatste zich naast hem en bedekte hem met de vlag de schouders om hem aldus te beschermen.

Een ontelbare menigte wachtte hem op aan de haven. Bij het naderen van den president, die vergezeld was van een escorte van infanterie en cavalerie, hadden er wanordelijkheden plaats.

Onderweg reeds had men den president beleedigd; maar bij de haven barstte de menigte los. Er had een schandelijk en tragisch tooneel plaats. Als furiën verbraken vrouwen de rijen der soldaten en kwamen den president vlak in zijn gezicht beleedigingen uitbraken. Deze deed zijn best om kalm en onverschillig te schijnen. Die furiën wilden zich op den President werpen en vochten met vuisten en nagels tegen de soldaten, die er maar met de grootste moeite in slaagden ze terug te dringen.

Om den president te bevrijden, schoten zij een keer in de lucht. Eindelijk gewikkeld in de Fransche vlag werd de President in een sloep gesleept.

Juist bij het instappen, bereikte hem een vrouw, zij haalde een groot mes te voorschijn en wilde den president verwonden; zij raakte hem maar even, en eer zij gelegenheid had een tweeden slag te doen, werd zij door een soldaat gegrepen. Een man gafden President een vuistslag in den nek. Deze wendde zich toen tot M. Carteron en zei:

—„Ik had het u wel gezegd!"

Na het overhaast vertrek van de sloep vond men op de kade eenvalies, toebehoorend aan Nord Alexis. De menigte maakte er zich aanstonds

van meester. Het werd opengebroken en men vond er in $ 10.000 in goud en 2 0.000 gourdes. (Haitiaansche munt). Iedereen trachtte er een deel van te bemachtigen en weldra was alles verdwenen.

3 Dec. Nord Alexis heeft aan boord van de Duguay-Trouin een onrustigen nacht door gebracht. Hij is het voorwerp van groote beleefdheid van wege den Commandant en de officieren.

Er is inderdaad iets wonderbaars in de mannelijke kracht van dezen vervallen president, een grijsaard, die minstens 90 jaaroud is.

Hoe ver hij over de 90 is, weet niemand.

Een journalist is door Noord Alexis ontvangen, die aldus zijne vragen beantwoord heeft: De feiten hebben bewezen, dat ik zonder de bescherming van M. Carteron gisteren-avond om zes uur een lijk zou geweest zijn. Dat had ik toch van de Haitianen niet verwacht! Wees zoo goed mijn dank te betuigen aan den Commandant, aan de officieren en bemanning van de „Duguay-Trouin" voor de wijze waarop ze mij beschermd en ontvangen hebben.

Gij vraagt me, waarom ik niet de bescherming en de tusschenkomst der Amerikanen heb ingeroepen? Omdat ik liever mijn paleis in de lucht had doen vliegen en ik liever gestorven zou zijn onder zijne puinen, dan Amerikaansche soldaten te zien in de straten van Port-au-Prince.

„Ik ben niet gevlucht aan boord van een Amerikaansch schip, omdat ik er niet toe uitgenoodigd ben. Ik ga niet naar de Ver. Staten; want daar is het koud. Daarenboven ik ben zwart en ik zou er door iedereen uitgelachen worden. Ik bemin mijn land en ik denk er te sterven. Mijn plan was naar Inagua te gaan; maar men heeft mij aangeraden naar Kingston te vertrekken; van daar zal ik naar Cap-Haïtien terugkeeren; want daar ligt alles wat ik bezit."

Toen Nord Alexis aan boord van de „Duguay-Trouin kwam, was zijn eerste vraag: „Waar zijn mijne valiezen?"

(*Courrier des Etats Unis.*)

VENEZUELA.

New York Herald, 9 Dec.

Caracas 4 Dec.— Twee gebeurtenissen het vertrek van Gral. Castro naar Europa en de maritieme demonstratie der Hollandsche vloot langs de kust van Venezuela, hebben samen gewerkt, om in Venezuela een staat van zaken te scheppen, die de ernstigste gevolgen kan hebben. De Venezolaansche Regeering heeft besloten te schieten op het eerste Hollandsche oorlogschip, dat een onvriendschappelijke daad stelt.

Het begin van een sterk zich ontwikkelende beweging tegen Castro is merkbaar.

De Holl. schepen ontwikkelden hunne werkzaamheid op Woensdag en Donderdag. Zij onderzochten de kust tusschen Porto-Cabello en La Guayra en verschenen voor Porto-Cabello, La Vela de Coro en La Guayra. Zoodra te Caracas de eerste tijding hiervan ontvangen werd, spoelde de Minister van Oorlog zich naar La Guayra en nam persoonlijk het bevel der troepen op zich. Dat gebeurde op Woensdag [2 Dec.] De minister bracht mede dertig wagons ammunitie.

Donderdags riep de waarnemende President een ministerraad bijeen om den toestand te bespreken.

Het gevoelen der Ministers was verdeeld; toch werd een besluit genomen om bij de eerste onvriendelijke daad te schieten. Men vernam hier heden, dat *Pres. Castro contracten heeft aangegaan om in Duitschland drie oorlogsschepen te koopen.*

Losse bladen worden elken dag in Caracas verspreid met aanvallen op Castro, terwijl zij den waarn. President aanzetten tot een soort verraad. Men tracht de schrijvers op te sporen om, als ze ontdekt worden, ze achter slot en grendel te zetten.

Men bericht hier ook, dat drie revolutionnaire Generaals een inval deden in het district Apure, tegenover Colombia. Deze leiders zijn Fernandez, Gabaldon en Perez. 't Zijn mannen van minder beteekenis en aan hun opstand wordt in Caracas weinig gewicht gehecht.

San Carlos.— De „Friesland" ligt geankerd in de baai van Maracaibo, in 't gezicht van het Fort San Carlos. Dit is het Venezolaansche bolwerk, dat in 1903 tijdens de blokkade door Duitsche kruisers is gebombardeerd. De ligging van al de forten langs het kanaal van Maracaibo zijn opgenomen en in kaart gebracht door de Holla dsche oorlogsschepen.

Credietbrieven tot onbeperkt bedrag.

Medenemend een credietbrief, afgegeven door de bank van Venetot een onbeperkt bedrag, heeft President Castro den meest opzienbarenden slag in zijne loopbaan geslagen toen hij zijne intiemste vrienden verraste met zich op het eerste het beste stoomschip naar Europa in te schepen, omdat de Berlijnsche specialiteit weigerde om hem voor $ 100.000 te Caracas te komen opereeren.

Alleen de dringendste, noodzakelijkheid, een soort van ultimatum van zijne geneesheeren, kan Castro er toegebracht hebben dezen stap te doen, die zijne macht in Venezuela in groot gevaar brengt. Er zijn maar weinig gevallen bekend, dat een President van een Zuid-Amerikaansche Republiek naar zijn land terug mocht keeren. Een voorbeeld daarvan is de groote Guzman Blanco, aan wien niet alleen de toegang geweigerd werd, toen hij wenschte terug te keeren, maar al de standbeelden, die hij door zich zelven had opgericht, werden van hunne voet stukken geruk en verbrijzeld.

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN.

Le prolongó la vida.

El siguiente relato apareció en la página editorial de una de las últimas ediciones de la revista „The Christian Work and Evangelist" que está considerada como una de las publicaciones religiosas más importantes y prestigiosas de los Estados Unidos:

„The Christian Work and Evangelist" con rareza habla de un agente curativo ó remedio, por la sencilla razón de que muchos de los llamados remedios ó preventivos no son lo que sus fabricantes pretenden.

„Existe un remedio sin embargo que podemos recomendar por nuestra propia experiencia que, se usa universalmente para las afecciones de los pulmones:—la EMULSIÓN DE SCOTT.

„Aunque sábese á ciencia cierta que ningún remedio cura radicalmente casos de tuberculosis muy avanzados, es decir, cuando los pulmones están ya casi completamente destruidos; sinembargo mientras hay vida hay esperanza, y la EMULSIÓN DE SCOTT ha producido resultados verdaderamente maravillosos en miles de casos. El Sr. La Salle A. Maynard, redactor muy conocido de esta revista, prolongó su vida por muchos años mediante el uso de este prodigioso remedio. Además, dos hermanos de nuestro Director han obtenido resultados tambien maravillosos con el uso de ésta Emulsión después que otros muchos remedios habían fallado.

„Por este motivo y en razón de que nosotros mismos hemos sido testigos oculares de las curas obtenidas con la EMULSIÓN DE SCOTT en las enfermedades de los pulmones, podemos con toda confianza recomendarla á nuestros lectores como uno de los pocos remedios que producen los resultados que los fabricantes les atribuyen.

„Ninguna imitación de ésta excelente medicina ha logrado igualarla y por consiguiente debe emplearse siempre la verdadera y legítima EMULSIÓN DE SCOTT."

Segun los datos estadísticos publicados por la Junta de Sanidad, hay en los Estados Unidos 5,000,000 de tuberculosos, Suponiéndo que la EMULSIÓN DE SCOTT añada tres años de vida á la mitad do éstos cinco millones de enfermos, ésto equivaldría á salvar 125,000 personas de 60 años cada una.

Que resultados tan expléndidos! Y todo se debe á que la EMULSIÓN DE SCOTT aumenta las fuerzas y las carnes tan rápidamente que la obra destructora de los microbios se retarda en todos los grados de la enfermedad y con mucha frecuencia desaparece total, lo cual sucede siempre que se empieza á usar desde los primeros síntomas del mal.

Advertentien.

COCKTAILS TERAPEUTICO.

Las propiedades alimenticias y nutritivas del aceite de hígado de bacalao dependen en absoluto de las grasas que entran en la composición natural del aceite. Estas grasas son digeridas y asimiladas con mucha más facilidad que las otras, debido á la presencia en el aceite de bacalao de ciertos compuestos derivados del hígado, que permite la pronta emulsificación del aceite por los fluidos del estómago— y hacen que su absorción por la membrana mucosa se lleve á efecto con más facilidad y con más rapidéz que la de ninguna otra grasa.

Las grasas que el aceite de hígado de bacalao contiene, aparte de su poderosa facultad de nutrirno poseen ningun valor terapéutico y los otros elementos naturales que son parte de su composición química, existen en cantidades tan infinitamente pequeñas, que es imposible que ninguno de ellos pueda ejercer en el sistema cualquier efecto terapéutico.

Es evidente pues— que el aceite de bacalao es un alimento y una medicina y que todas sus virtudes alimenticias están en las grasas que entran en su composición— por consiguiente todas las preparaciones que pretenden estar hechas de los principios activos del aceite y que se ofrecen como sus sustitutos, son productos fraudulentos de la especulacion mercantil y del charlatanismo. Dichos preparados no contienen ninguna de las propiedades nutritivas y reconstituyentes del aceite de hígado de bacalao, porque carecen de la grasa, que en la parte del aceite que nutre y alimenta— su composición tiene mucha semejanza con la de los COCKTAILS— y su uso puede en ocasiones causar perjuicios considerables á los enfermos por la gran cantidad de alcohol que invariablemente contienen— y otras substancias narcóticas, como el sulfato de estricnina.

Esas preparaciones, que se dicen contener los principios activos del aceite de hígado de bacalao, son especialmemente peligrosas para las criaturas, para los niños para las jóvenes y señoras, quienes por su naturaleza delicada y temperamento especial no pueden resistir sin grandes quebrantos para su salud los efectos deleterios del alcohol, de la estricnina y otras substaucias energicas.

El aceite de Hígado de Bacalao es insustituible como alimento— como un reconstituyente poderoso de la sangre, de los tejidos, de los nervios y de los huesos— y el modo más racional de administrarlo, segun lo ha probado la experiencia de más de 30 años y segun la opinion universal de los médicos, es la EMULSION DE SCOTT, que está compuesta del aceite más puro y de otros ingredientes que aumentan considerablemente la eficacia nutritiva del aceite.

***

Studie aan Nederlandsche Hoogescholen en Rijks-Inrichtingen van Onderwijs.

Aan degenen die inlichtingen wenschen betreffende de studie aan de volgende Nederlandsche Hoogescholen en Rijks-Inrichtingen van onderwijs worden deze kosteloos verstrekt door de volgende commissie voor inlichtingen samengesteld door de Studenten-Afdeelingen van het Algemeen Nederlandsch Verbond:

Voor de Rijks-Universiteit te Leiden en voor algemeene inlichtingen:
A. Welcker, Morschweg 24, Leiden.

Voor de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam:
J. R. Kollewijn, Ruischstraat 10, Amsterdam.

Voor de Vrije Universiteit te Amsterdam:
D. Rumpff, Keizersgracht 162, Amsterdam.

Voor de Rijks-Universiteit te Utrecht:
J. Baart de la Faille, Mariaplaats-18, Utrecht.

Voor de Rijks-Universiteit te Groningen:
A. C. J. A. Greebe, Joz. Israëlstraat 95a, Groningen.

Voor de Technische Hoogeschool te Delft:
W. M. Roessingh van Iterson, Koornmarkt 65, Delft.

Voor de Rijks-Veeartsenijschool te Utrecht:
De Secr. van het Veterinair Studenten-Corps „Absyrtus", adres Rijks-Veeartsenijschool te Utrecht.

Voor de Rijks Hoogere Land- Tuin- en Boschbouwschool en de Rijksland-bouwschool te Wageningen:
De Secr. der Vereeniging „Studiebelangen" te Wageningen.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1908		Marcb.		Zulia		Marcb.
Vertrekt van NEW-YORK	Nov. 21	Nov. 28	Dec: 5	Dec. 12	Dec. 19	Dec. 26
Komt aan te LA GUAIRA	29	Dec. 5	13	19	27	Jan. 2
Vertrekt van „	30	7	14	21	28	4
Komt aan te PTO. CABELLO	Dec. 1		15		29	
Vertrekt van	1		15		29	
Komt aan te CURAÇAO	2	8	16	22	30	5
Vertrekt van	2	8	16	22	30	5
Komt aan te MARACAIBO	3	9	17	23	31	6
Vertrekt van	6	12	20	26	Jan. 3	9
Komt aan te CURAÇAO	7	13	21	27	4	10
Vertrekt van „	7	13	21	27	4	10
Doet PTO. CABELLO aan	8		22		5	
Doet LA GUAIRA aan		14		28		
Komt aan te NEW-YORK	16	21	30	Jan. 6	13	

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO